

ΟΜΙΛΙΑ ΕΠΙΤΑΦΙΩΝ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Ρίγη δέους και συγκίνησης συγκλονίζουν κάθε Χριστιανή ψυχή μπροστά στο ματωμένο Σταυρό του Λυτρωτή.

Δάκρυα πόνου, θλίψης και εσωτερικής συντριβής πλημμυρίζουν τα μάτια του σώματος και της ψυχής μπροστά στο μέγεθος της θείας συγκατάβασης, ατενίζοντας Αυτόν, που κατέβηκε από τους ουρανούς ... ειρήνη στη γη, αγάπη και σωτηρία για τους ανθρώπους, για να φέρει, ανεβασμένο στο Σταυρό, να απλώνει τα ματωμένα χέρια Του και όλους να μας αγκαλιάζει και σε ενότητα να μας προσκαλεί...

Συγκλονισμένος ο υμνωδός της Εκκλησίας μας, ατενίζοντας τον Κύριο πάνω στο Σταυρό, αναφωνεί:

“Ἦλωσας τας παλάμας και ἥνωσας τα το πριν διεστώτα!...”

Ο Θεάνθρωπος, ανέβηκε στο Σταυρό για να γκρεμίσει κάθε φραγμό, που χώριζε τον άνθρωπο από το Θεό αλλά και τον άνθρωπο από το συνάνθρωπό του.

Όρθιος, επάνω στο Σταυρό, ένωσε τον άνθρωπο με το Θεό ή καλύτερα συμφιλίωσε τον άνθρωπο και πάλι με το Θεό, που ο ίδιος με τις επιλογές του τον είχε εγκαταλείψει.

Τα απλωμένα χέρια Του πάνω στο Σταυρό, καλούν τον άνθρωπο σε συμφιλίωση με το συνάνθρωπό του, αποτελούν ένα διαρκές προσκλητήριο θυσιαστικής αγάπης προς τον πλησίον, τον οποίο καλούμαστε να αγαπάμε όπως τον εαυτό μας, με μια αγάπη χωρίς όρους και όρια, αληθινά θεϊκή.

Ο Χριστός στάθηκε μετέωρος μεταξύ ουρανού και γης, ανάμεσα στους δύο κόσμους, του Θεού και του ανθρώπου, άπλωσε τα χέρια του και ένωσε τη γη με τον ουρανό, ένωσε τον άνθρωπο με το Θεό!

Ο Σταυρός του Χριστού έγινε το εργαλείο εκείνο, που γκρέμισε κάθε διαχωριστικό φραγμό μεταξύ των ανθρώπων, είναι ο οδοδείκτης που μας δείχνει το δρόμο προς τον Ουρανό, μας οδηγεί στου επίγειου βίου μας τον τελικό, τον αληθινό σκοπό και μας καλεί. Είναι το κλειδί, που μας άνοιξε την πόρτα της φυλακής του Άδη, είναι η επιταγή, με την οποία μας εξαγόρασε και μας ελευθέρωσε.

Τη Μεγάλη Παρασκευή, αγαπητοί μου αδελφοί, έγινε η μεγαλύτερη εξαγορά όλων των εποχών:

Από το δειλινό εκείνο της παρακοής μέχρι το μεσημέρι της Μεγάλης Παρασκευής, το ανθρώπινο γένος ήταν φυλακισμένο, αιχμάλωτο, δέσμιο της φθοράς και όμηρος του θανάτου αλλά και της αγάπης του Δημιουργού του.

Μιας υπέρ λόγον και λογικής Αγάπης, μιας αγάπης αληθινά ασύμμετρης, καθώς “αμαρτωλών όντων ημών Χριστός απέθανεν υπέρ ημών” και μας εξαγόρασε “διά του τιμίου Του αίματος, τω Σταυρώ προσηλωθείς και τη λόγχη κεντηθείς...”

Ας γονατίσουμε μπροστά σ’ Εκείνον, που μας αγόρασε.

Σ' Εκείνον, που μας λύτρωσε.

Σ' Εκείνον, που μας λευτέρωσε.

Σ' Εκείνον, που μας ζωοποίησε.

Μπροστά σ' Εκείνον, που το δρόμο της αγάπης, της θυσίας, της υπομονής και της αθανασίας μας έδειξε.

Και ας τον ακολουθήσουμε, με πίστη και ελπίδα...

Με υπομονή και ταπείνωση..

Αλλά και με την ελπίδα που μας προσφέρει η Ανάσταση!

Ας μην αφήσουμε καμιά δυσκολία, καμιά αναποδιά, καμιά θλίψη, καμιά απογοήτευση, καμιά πικρία, να μας αποπροσανατολίσει και την χαρά την αληθινή να μας στερήσει!

Όσα σύννεφα κι' αν σκιάζουν την πορεία μας, όσοι πειρασμοί κι' αν ανακόπτουν το δρόμο μας, όσα κύματα κι αν μας χτυπούν και να μας καταποντίσουν προσπαθούν.

Ας μη φοβόμαστε!

Ας μη δειλιάζουμε!

Ας μη λιγοψυχούμε!

Δεν είμαστε μόνοι!

Μας συντροφεύει, μας στηρίζει και μας ενισχύει Εκείνος που γεύθηκε πρώτος το πικρό ποτήρι της προδοσίας, της αχαριστίας, της μοναξιάς, της περιφρόνησης, της αδικίας.

Εκείνος, που μας δίδαξε ότι χωρίς Σταυρό δεν υπάρχει Ανάσταση, χωρίς πόνο δεν υπάρχει λύτρωση!

Εκείνος, που πάνω απ' όλα μας προσέφερε το ακαταμάχητο όπλο της υπομονής, το μοναδικό αντίδοτο σε κάθε δυσκολία, σε κάθε στέρηση, σε κάθε ανατροπή, σε κάθε τι, που γεμίζει δηλητήριο το ποτήρι της ζωής μας.....

Όταν η ψυχή μας συνθλίβεται στις μυλόπετρες του πόνου, ξέρουμε πού να στραφούμε και σε Ποιόν να καταφύγουμε.

Ατενίζουμε Εκείνον, που, «ώσπερ πελεκάν τετρωμένος τη καρδιά», κρέμεται στο Σταυρό της Αγάπης και προσποριζόμαστε δύναμη και υπομονή, για να αντέξουμε τους δικούς μας «μώλωπες και τα στίγματα»· τις πληγές που αφήνει επάνω στην ψυχή μας το βαθύ άροτρο του πόνου.

Ατενίζοντας τον Σταυρό και ακολουθώντας τα ίχνη του «Πάσχοντος Δούλου» ζωγραφίζουμε στην ψυχή μας, με τον λεπτό χρωστήρα της Χριστομίμητης υπομονής, τη δική Του μορφήκαιγινόμαστε χριστοειδείς, αποδεχόμεθα «Χριστοπρεπώς» τους εκάστοτε σταυρωτές μας.

Θα συνειδητοποιήσουμε ότι πόνος, κάθε πόνος, όσο βαρύς και πικρός και αν φαίνεται, τόσο φορτωμένος με δώρα επέρχεται. Ο πόνος είναι η «σταυροπληρωμένη χαρά»· χαρά απεριόριστη,

ευφρόσυνη αδιάπτωτη και αναφαίρετη· είναι δένδρο που φύτρωσε από τη ρίζα της υπομονής, της αποδοχής του σταυρού και της ευχαριστίας· είναι ανθοφορία που μοσχοβολά ανάσταση.

“Πάντα τη Μεγάλη Παρασκευή,”

έγραψε ο Μοναχός Μωυσής,

“ν’ άναι κανείς μόνος,
σαν τον Χριστό,
προσμένοντας το τελευταίο καρφί,

το ξύδι, τη λόγχη,

.....

Μη ξαφνιαστείς στ’ απρόσμενο σουρούπωμα
η ξαστεριά θά `ρθει στο Σαββατόβραδο!
Με ιδρώτα πλάθεται το χώμα,
για να πλάσεις το κανάτι που θα σε ξεδιψάσει...
Πριν την Παρασκευή δεν έρχεται η Κυριακή!
Τότε λησμονάς τα μαρτύρια των δρόμων
της Μεγάλης Παρασκευής της ζωής μας!

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Καθώς το κακό αγρυπνά και τaráσσεται, εμείς είμαστε εδώ, μπροστά στον τάφο του Χριστού, για να διακηρύξουμε την πίστη μας στον αναστημένο Χριστό και ότι για μάς και για τη ζωή μας, την πολυτάραχη και πολυκύμαντη, την τόσο δύσκολη αυτόν τον τελευταίο καιρό, μόνη μας ελπίδα, μόνη μας αντοχή, μόνη μας δύναμη και λιμάνι ασφαλές, είναι ακριβώς αυτός ο τάφος, ο οποίος δεν αναδύει οσμή θανάτου, αλλά δόξα και νίκη ζωής και Αναστάσεως.

«Απόψε, ολόκληρος ο κόσμος κερδίζει μια μάχη». Μια μάχη που έφτασε στο τέλος μιας πολυετούς, πολυαιώνιας ιστορικής πορείας του ανθρώπου. Είναι η νίκη του Μεγάλου Σαββάτου, η νίκη της Αναστάσεως...

«Θαρσείτε» μας λέει ο Χριστός. «Εγώ ενίκησα τον κόσμο».

Αυτός ο λαός μας, ο ευλογημένος Χριστιανικός Ελληνικός λαός, αυτός που πολέμησε, αυτός που κέρδισε μάχες, αυτός που έδειξε στην ιστορία και τον κόσμο ότι κανείς δεν μπορεί να τον υποτάξει και κανείς δεν μπορεί να υποστείλει από την ψυχή του τη σημαία των αρετών, της ελπίδος και της εμπιστοσύνης στον εαυτό του και στις μνήμες των προγόνων του, αυτός ο ευλογημένος λαός, όλοι εμείς, και πάλι θα κερδίσουμε! Και πάλι θα νικήσουμε!

Για να μην πάψουν να υπάρχουν άνθρωποι σε αυτόν τον τόπο που θα διακηρύσσουν ότι ζουν και αναπνέουν, για να ζει και να αναπνέει μαζί τους η ευλογημένη, Ελληνορθόδοξη παράδοση, η πατρίδα μας, η Ελλάδα!

Εύχομαι σε όλους σας μέσα από την καρδιά μου Χρόνια Πολλά, υγιεινά και ευλογημένα και η χάρη του Χριστού μας και το Φως της Αναστάσεώς Του να συνοδεύουν και να φωτίζουν τη ζωή και τα έργα όλων!

Καλή Ανάσταση!

Χρόνια πολλά!